

RMK I. 359a).

[Euryalus és Lucretia története.] 8r.

[H. n.] [XVI. század².]

agyas háza mellett, Honnan az két falon
szinten az ablakra akar ki es fel mehet, De
nappal nem mere azt meg kefereny mert
az chak ciel leher.

Törteneke azonban kelle faluiaban me-
ny Menelausnak, Kiuel ismer alkalma-
rossagot ad Istiu Eurialusnak. Eylest al-
loba mene tanachabul o az ven Sofiasnak

Szenaban tekeruen igen vania vala
hogy Sofiasiet tenne, Dromo nem fogja
hogy sonoknak iszolban szenar ver-
egy kis hia lon istiu Eurialust vil-
nem ere.

Sofias latuan meghutának
a tarlanak. Had nekem ez
ny be viseld gongya te az mi
nak, Mostan kel iol laknunk
od erkölchet az mi fősueny Va

k,

orithon vagyoniol tudod mint

ink o mindeneket, Alzonyunk

mostan főzet nekünk o fep dra-

ny elazert gyorsan migh, e-

megyek keshich el mindeneket,

monda Dromo mingyart el megyek

urra vagyoni nekem, nagy gondom,

Vram

hogy de magadar talalalak vagyoni szu-
uemnek nagy öröme,

Az mit regent foguan kuantam te rü-
led immar mostan megh nyertem, Semm
közbe vetes fedh penig tal dinchen kőzör-
ted es kőzörtem, Most bizony szabadon
az en szörerömöt chokolom es ölelem.

Eurialust latuan az szep Luctetia igen
el almelkodék, Iollicher ez tanach istiu na-
o tüle fogja alal adatek, Nem hiberi va-
lelcknek alit a oly igen chudalkozek,

Az ölelgetelen es chokolgatason de
vegre meg almere. Monda te vagy ir, or-
en szin, allekem istiu szep Eurialo. Ho-
zaia szorit alzep teler orazant az p-
be tele.

Most latom bizonyos monda
hozzam te nekem, nagy szerelmet
ily veszedelmes dologra erertem t-
det veretted Meghidgyed hoseni-
nem kersek mas szöreröt helyed.

Vigie az VR. Isten nagy iszerenche-
nel véghez mi szerelmünköt. Te birodal-
modban, lelek mig ez ragok ranyak az
lelkemet, Etouel adtanak feryemnek e-
gyom azert eretted.

D

ORSZ. SZÉCHÉNYI-KÖNYVTÁR
D. Nővédeknapló
1953. 3046

menyek.
hogy nem mint a hazinak, hanem mint a hazinak, mikin
nem lehetnek, Jobb inkább meg kell gondolni
semnek gyümölcsök kinekül bizonyos
tyük tudatlanag mit töltenek, Ez az észre
Ettől kint hirtünköt ha meg kellébe
embertelen ezis ha nem alitva,
nem tudhatva, Ha valaki tudgya boldog
dát szerezniem Lucetia, Ha nem tudgya
Eurialus szolla nem tudod mit mon
nem kívánna,
né, chokokkal öltöztetéknek, többet
teffegte neki nagy gongyala, Befzed
ellen Lucetia, Monda hogy hirtet ez rít
Lissanak először mint ha ruhakodnak
cher Lucetia, Monda
mi szerezniüknek mást vegyünk gyümölcs
merekkel, azkoron barta haza, Az
nem tartoztatva, Felélt a helyt
Istia Eurialus semmiképp, magat meg
lapartva.
ken dereka telles az ő mehye és ekesa
mereklet és az ő mosolyodása, Szép kel
Piros feter okhaya, Ekes nevetle és nagy
Eöndet és szine szép vig tekintet

Szükség azért monstan ok en vig sze
almem és engyönyörűségem, Hogy vesd
ez vndok ruhat kit vörtel mast te read
n erettem, Az te szépségedet enged ho
t hassam mutatd meg magad nekem.

Le Veruen az vndok ruhakat magarul
enlik szép ruháiaban, Az befzelles köz
ben futamék Sofias megh alla az aytoban,
Monda magatokat oiatok Imhol jó Me
nelaus az hazban,

Lucretia monda vagyoni egy reyték
hely it az en agyam alatt, Az kikben tartany
az en Vram szokta minden draga marha
Kikül irtam neked abban mostan me
ram ot meg nem lathat.

Ez dten vegyed igen h őriz
agadat, az dola, az tudamit
azt kelle m, mely az n, halla a
ol, Megh nita az aitor, Lucretia hogy
alla az ő Vratul,

Meliusus ketten be mene Bertussal le
uelleket keresnek, Kikre mongak vala ho
gy szükségé volna város beli kősségnek, So
ol nem találtak Menelaus ottan monda
esegenek.

ol esenben nem talám berót
tem

in m... vedet mutalom is
ilyes az, cu nias ekes befzedi, Val
ő öltöztet, Oh szép feter tagu
Oh dte elmeti kegy és tekinteti gy
tia az mintnekem adtal.
gal, Nem mellem tüled hídgyed Lucet
bizony emagatnak hogy ekek ez vilag
meztartotai, Nem tudaladonitom
tudaladon az en elmeti
tudaladonitany,
Mellyel keresőköt az reyték helyekül el
na ily hirtelenfegeli io vragondolh
megistud örzeny, Mert ki tudot vol
To... ekerthyes az te szertödöt
katar... ppen az ingo nad.
nam... Latom hirtelgedet nem oly
reim... ennekem mirtet nem biz
autnem... barnék read: Hogy ha czer
Oh te bölcs és neimes hirtelnyallat
őn ennekem bizony szabadoslom,
ha elő szamalom, Kikből Lucetia által
ly lok veszedelem allor fitem feter hogy
benem ha mostan meg gondolom, Me
ezzes nagy boldoglag volt azkor en
altalál fogtak volna engemet,
Gemet, Mely nagy kacchagallal és nagy ki

Elzefsznek gazdagnak szegenek be
tegnék ninch semmi külömbfegek, Ezek
az Phalaris rez bikaibannis bodogsag
ban elhernek, Kik között chak igen keuel
fekalitom ez vilagban lehetnek,

Igaz dolog azért minden embereknek
közönfeges életék, Keduezese nélkül igen
szükölködik niuan az szerenchenek, Ki
ker akar se nyom és az kiker akar tüle fe
emeltetnek.

Pacorusnak dolgot igen bölch tanach
nak vallyonki nem mondánas, Kik
ragokban leulet az vram h
vala, De az vak szerenche b
nak ellene állóthi vala.

Ezt haluan Pacorus hog
ki nistarkozot volna, El szók
többé meg maradny Chafzart
ba, nem ekek karara az Eurialus
nak el futasa,

Nem hiaban szoktak köz
szedben Magyarok azt monda
mely kő varar, Enki nem osten
azt meg tartany, Kinek szeretőye
kőnyű annak ritzafagot tartany,
Vala egy kis szoros ycha Lucet

szedencel,
nem hűn, Soha! szegyenle bánatani be-
re közöny így az a feleynel, Egyebeknél
faul Acharis, Lucretia, dolgat nem me-
így bezzelghetnek Eurialus ketten tar-
örülget,
mod meg nem bezzelghetem ennek gyöny-
baratlan örömet, Tudom hogy nem be-
theder meg az en szellememnek mond-
neked az ó chuda szépséget, The sem er-
Meg nem bezzelghetem en külsőmben
Lucretianak testet.
Enis nagy örömet meg mutatnam nekéd
nak akarta mutatni latna tellyes örömet.
Kitaly az a szép szépséget, Az ó hódar-
Nem chudalom en azt ha Candaris
nem mondom szépségek annál.
braszatal, En az Lybiay kiralyene alzonys
scnd annál szépség technik ez alzonys,
tes az mit te faul latat, Mennel közele
Bizony kichin dolog baratom Acha-
kem mikor tapogadbarom,
rom kichin mellnyedert ohi chiznem tel-
la rebegő nyelvedet mikoron halgata-
mikor chokolgatarom, Szep elcsen szol-
Szep kichin vigh szellemem vallyon

termegek igen meg technik vala,
tuhaban vala, Kibül taghaynak
for Lucretia szép ranchnellat valo
Vallyon kichin mélyen vñ chud-
alom mulando iatekia szellemem fogta
gom vallyon treged latiake? Auagy lath-
Oh enio szellemem es en bodog-
manickem.
meghalnak haret tamadhat ick eried ad-
gy tarlagnekkü illen ó dőcsket, Ezetzer
ed a gyönyörűséget, Kat vana vennic na-
Kat volna ha ingem, manak ily igen
azdelemnek terhert.
da hogy melto vagy kicic en fel vegyem
chokolgata, na adgyarast szertörict, Men-
Eurialus szépséget, Ighen ó dőcsket es meg
Allig vertere ki meg teremt szuebül
magyar nem isz az en ó dőcsket.
Dn, Miert ketelkedel en hozzam: hogy
gyok az te Lucretia mit vagy terregel,
mit az en, bebben, Mit allasz en va-
má az en, szol szal íguel szép lilom
szeg niaiafaginknak.

nak, De hűit meg szépe mert ó mas leue-
let ira ímet aszonnak,
Parfangnak elcsennek közepiben
az dolog történet vala, Mikoron az város
szüntelen iatekban es vigasgban vala,
A onyok vehakra ifiak ablakokra, az
gogolnak vala.
Gondolva Paorus alkolmatoffa, a hogy
az koron is volna, Chuda bőlcheseget az
meg is leuelet vialzban be. Hogy
meg is kereftene Lucretianak szerelme
volna hozza.
Aztis okos fagal hoban be china, ab-
lakon be, fialzhoz közel efekaz ho-
es az vialz leuelről el oluada, Menelaus
lata leuelet oluafa, feleseget dorgala,
Ebbül meg ertheti niluan minden em-
ber szerenchenek ereyet, Ki mikor akaria
fokaig mutattya nemelynek keduesseget,
Nemelnek vifontag semmi okos fagal nem
nadgya előmentet.
Azt mondgyak nagy sokan hogy az
szerenche nem arthar az bőlch embernek
Kit meg kel engedem azoknak kiknek o-
ly nagy inmar bőlchesegek, Hogy chak i-
gaz okos es bőlch erősségbe vagyon győ-
nyörűsegek. Elszelz

tem az reytokban azokat, Ottis meg h-
refem menyel Lucretia hoz először vilt-
gor, Igen meg h rettene miheliyen meg
halla Eurialus ez szokat.
Maar gyűlöli vala az szép Lucretiat ig-
buskodik magaban, Oh gonosz szerenche
miert hozzal engem ilyen nagy bolond-
sagban, Buiafagom miat imhol kel akad-
nom mast, nekem az haloban,
El veszttem bitemet neyemet Chaszar-
nal valo keduesseget, Abbannal keise-
g, n vagyon hogy meg tarcham itel az en
ceremet, Oh minden bolondok közöt
en bolondab mik, veszttem elfeiemet.
Akaratom szerem, eytem en maga mat
ez nagy veszedelemen, Ha ily dragan ad-
gyak bezzeg keues öröm vagyon az szere-
lem, Róuid gyönyörűség nagy hoszu
teretrenck ebben.
nyorlagert kellene szer-
ez nagy nyomoruagot. Az ó
örömet vennem fel ez nag fag-
Kire kichin fusthöz hasomlo-
rom, t vetettem magomot.
Igy mar pelda es szidalom vagyok
mind nek előte, Szegyen vallafne
D 2 k

tomal ablakrul alaeylem, Fum...
kart addig ne vallyunk en inner felo...

Q. ARTA PARS. Argumentum.

[illegible]

hogy fona nem szolna többfelé Lucretia
nak